Ročník 1986

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA | SLOVENSKÁ SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 7 | Vydána dne 25. dubna 1986 | Cena Kčs 2,—

OBSAH:

27. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o odměňování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů

28. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o správě vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a o jejich plánovitém využívání v národním hospodářství

29. Vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy o plánování tematických úkolů

Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

27

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 10. března 1986

o odměňování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů

Úřad pro vynálezy a objevy podle § 155 odst. 1 písm. c) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech (dále jen „zákon"), v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány stanoví:

Rozsah platnosti

§ 1

Tato vyhláška upravuje:

a) odměny autorů za objevy, na které byl udělen diplom;

b) odměny autorů za využití vynálezů, na které bylo uděleno autorské osvědčení, za využití zlepšovacích návrhů, na které byl vydán zlepšovatelský průkaz, a za využití průmyslových vzorů, na které bylo uděleno osvědčení;

c) úhrady nákladů spojených s vypracováním výkresů, modelů nebo prototypů autorů vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru uvedeného v písm. b);

d) odměny za iniciativní účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevů, vynálezů,

zlepšovacích návrhů nebo průmyslových vzorů uvedených v písm. b);

e) odměny za upozornění na možnost využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu uvedeného v písm. b).

Odměny za objevy

§ 2

Odměna za objev se určí podle jeho významu pro další rozvoj vědy, techniky a ekonomiky, zejména podle toho, jaký přímý či nepřímý vliv má objev na příslušný vědní obor nebo jeho část a jaká je možnost jeho aplikace ve společenské praxi a jaký je jeho předpokládaný ekonomický význam.

§ 3

(1) Odměnu za objev, na který byl udělen diplom, určí a vyplácí Úřad pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad") v dohodě s Československou akademií věd nebo Slovenskou akademií věd anebo Československou akademií zemědělskou.

(2) Odměna za objev se určí v rozsahu od 5000 Kčs do 150 000 Kčs.

(3) Odměna za objev je splatná do šesti měsíců po udělení diplomu na objev.

Odměny za vynálezy, zlepšovací návrhy a průmyslové vzory

§ 4

Odměna za využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru v socialistické organizaci (dále jen „organizace") závisí na společenském prospěchu, kterého se dosahuje tímto využíváním v národním hospodářství, nikoliv jen na prospěchu využívající organizace.

§ 5

(1) Společenským prospěchem se rozumí ekonomický, technický nebo jiný přínos, kterého se dosahuje využíváním vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, jako např. úspory společenské práce projevující se snížením vlastních nákladů a zvýšením produktivity práce, přínosy při výrobě nových výrobků projevující se v náhradě nebo v rozšíření sortimentu stávajících výrobků. Společenským prospěchem se rozumí dále i přínosy při zlepšení pracovních podmínek, zvýšení bezpečnosti práce, zlepšení životního prostředí a jiné přínosy.

(2) Náklady spojené se zavedením vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru se odpočítávají od společenského prospěchu dosaženého v prvním roce využití. Náklady na investice,[1]) spojené se zavedením řešení se odpočítávají od společenského prospěchu v každém roce období, uvedeném v § 8 věta první, ročními odpisovými sazbami.[2]) Při stanovení společenského prospěchu se však neodpočítávají odměny za využití vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, odměny za iniciativní účast při rozpracování, zkoušení nebo zavádění těchto řešení, odměny za upozornění na možnost využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu a zvláštní odměny za vyřešení tematického úkolu.

(3) Při zjišťování jednotlivých druhů přínosů jsou orgány a organizace povinny používat údajů jednotné soustavy sociálně ekonomických informací[3]) a vycházet z porovnatelných hodnot zjištěných před využitím a po využití vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru.

§ 6

Společenský prospěch z využití vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru se stanoví takto:

a) při úspoře vlastních nákladů z rozdílu vlastních nákladů vynakládaných před využitím řešení a po jeho využití, přičemž se přihlíží k veškerým úsporám, zejména na materiálu, mzdách, energii;

b) při úspoře nákladů na údržbu nebo při snížení poruchovosti při výrobě, z rozdílu nákladů vynaložených na údržbu nebo spojených s odstraněním poruchovosti při výrobě v průběhu jednoho roku před využitím a po využití řešení. Nebyly-li v uvedené době před využitím řešení vynaloženy náklady na údržbu nebo na odstraňování poruchovosti, jsou rozhodné pro zjišťování rozdílu vynaložené průměrné roční náklady, nejvýše však z období tří let před využitím;

c) při úspoře investičních nákladů z rozdílu mezi náklady rozpočtovanými a skutečně vynaloženými. Základem pro stanovení odměny za využití je u stavebních investic 15 % a u strojních investic 30 % rozdílu uvedených nákladů;

d) při prokazatelné úspoře devizových nákladů z rozdílu nákladů na dovoz v ceně franko československá hranice vyjádřených v tuzemské měně a vlastních nákladů po využití řešení. Je-li tuzemská náhrada s vyššími vlastními náklady a společenský prospěch zjištěný podle předchozí věty by dostatečně nevyjadřoval ekonomický, technický nebo jiný přínos z vy-

[1]) § 6 vyhlášky federálního ministerstva financí a předsedy Státní banky československé č. 162/1980 Sb., o financování reprodukce základních prostředků, ve znění vyhlášky č. 180/1982 Sb. a vyhlášky č. 108/1985 Sb.

[2]) § 3 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 94/1980 Sb., o odpisování základních prostředků.

[3]) § 1 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací.

užití řešení, je základem pro stanovení společenského prospěchu až 20 % prokazatelně uspořených devizových nákladů vyjádřených cenou franko československá hranice. V případě prokazatelných úspor devizových nákladů na stavebních investicích je základem pro stanovení odměny za využití 15 % a na strojních investicích 30 % rozdílu uvedených nákladů;

e) při prokazatelných devizových přínosech z rozdílu mezi finančními částkami za uskutečněný vývoz v roce před využitím a po využití řešení vyjádřených cenou franko československá hranice. V případě prokazatelných devizových přínosů na stavebních investicích je základem pro stanovení odměny za využití 15 % a na strojních investicích 30 % rozdílu uvedených nákladů;

f) při zvýšení produktivity práce z úspor mezd a přírůstku zisku organizace, které jsou v přímé souvislosti s využitím vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru;

g) při výrobě nového výrobku, který nahrazuje stávající výrobek či několik výrobků, u něhož vlastní náklady připadající na nový výrobek, jsou nižší než u původního výrobku, z rozdílu vlastních nákladů u dosavadních výrobků a nových výrobků a přihlédne se k případné změně jakosti, životnosti a spolehlivosti výrobků. Nejde-li o takový případ, stanoví se společenský prospěch s výjimkou uvedenou v § 7 odst. 2 z cenové kalkulace nového výrobku, a to z výše kalkulovaného zisku vztaženého na jeden výrobek. Dosažený výsledek se násobí podílem, jakým se vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor účastní na novém výrobku;

h) při zlepšení pracovních podmínek, zvýšení bezpečnosti práce nebo zlepšení životního prostředí podle stupně nebezpečí nebo nedostatků, jež se využitím vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru odstraňují s ohledem na počet ohrožených osob;

ch) projevují-li se technicko-ekonomicky zdůvodněné přínosy vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru u spotřebitele výrobku nebo služby, je základem pro stanovení odměny za využití vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru 15—35 % přínosu z jednoho výrobku nebo služby násobeného počtem výrobků nebo služeb, užitých tímto spotřebitelem. Bližší podmínky pro určení procenta stanoví v oboru své působnosti příslušné ústřední orgány v dohodě s Úřadem.

§ 7

(1) Dosahuje-li se využitím vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru různých druhů přínosů podle předchozích ustanovení, je společenský prospěch tvořen součtem těchto přínosů.

(2) Nelze-li společenský prospěch vyčíslit nebo vyjádřit podle předchozích ustanovení nebo jeho vyčíslení by bylo mimořádně obtížné nebo by si vyžádalo nepřiměřených nákladů, anebo společenský prospěch zjištěný podle § 6 písm. g) věta druhá a třetí by dostatečně nevyjadřoval ekonomický, technický nebo jiný přínos z využití vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, organizace je povinna ocenit společenský prospěch ekonomickým rozborem.

§ 8

Pro výši odměny za využití vynálezu v organizaci je rozhodující společenský prospěch (§ 5) dosažený u vynálezu v nejvýhodnějším roce z prvých pěti let využívání, u zlepšovacího návrhu a u průmyslového vzoru je pro výši odměny za využití rozhodující společenský prospěch dosažený v nejvýhodnějším roce z prvých tří let využívání. Připadá-li doba trvání jednoho využití celého předmětu vynálezu nebo zlepšovacího návrhu na delší časové období, než je doba jednoho roku podle předchozí věty, je pro výši odměny za využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu v organizaci rozhodující společenský prospěch, dosažený v tomto delším časovém období.

§ 9

(1) Autor vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru má právo na odměnu za využití od každé organizace, která vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru využila.

(2) Vyplatí-li odměnu za využití zlepšovacího návrhu podle § 76 odst. 1 zákona orgán nadřízený organizacím, rovná se odměna součtu odměn, které by autor obdržel od každé takové organizace.

§ 10

Odměna za využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru se určuje podle části I sazebníku; jestliže vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor zlepšuje pracovní podmínky, zvyšuje bezpečnost práce nebo zlepšuje životní prostředí, určuje se odměna podle části II sazebníku. Sazebník je součástí této vyhlášky.

§ 11

(1) Odměnu podle sazebníku zvyšuje využívající organizace až o 200 %, jestliže vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor přispívá mimořádně k rozvoji národního hospodářství.

(2) Odměna podle odstavce 1 se zvyšuje jen za ten přínos dosažený využitím vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, za který přísluší takové zvýšení.

(3) Bližší podmínky pro zvýšení odměny podle odstavce 1 a 2 stanoví v souladu s potřebami národního hospodářství v oboru své působnosti příslušné ústřední orgány v dohodě s Úřadem.

(4) Zvýšení odměny podle tohoto ustanovení nekrátí zvýšení odměny podle § 12.

§ 12

(1) Odměna podle sazebníku za využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu se zvyšuje:

a) o 100 % v organizaci, v níž autor pracuje na úkolech dotčených vynálezem nebo zlepšovacím návrhem, má-li toto využití za následek zpevnění platné výkonové normy;

b) o 150 % v organizaci za podmínek uvedených v písm. a), je-li současně mzda autora bezprostředně ovlivněna zpevněním této platné výkonové normy.

(2) Zvýšení odměny podle odstavce 1 nekrátí zvýšení odměny podle § 11.

§ 13

(1) Byla-li uzavřena smlouva se zahraniční osobou,[4]) na jejímž základě došlo k předání vynálezu, na který bylo uděleno autorské osvědčení, zlepšovacího návrhu, na který byl vydán zlepšovatelský průkaz, nebo průmyslového vzoru, na který bylo uděleno osvědčení, v rámci hospodářské a vědeckotechnické spolupráce mezi členskými státy Rady vzájemné hospodářské pomoci, přísluší autoru odměna podle příslušných mezistátních dohod. Nebyla-li taková dohoda uzavřena a byl-li takový vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor předán k využití bezúplatně, nebo na základě vzájemnosti, činí v případě využití odměna autora vynálezu od 1000 Kčs do 30 000 Kčs, autora zlepšovacího návrhu od 200 Kčs do 10 000 Kčs a autora průmyslového vzoru od 500 Kčs do 15 000 Kčs. Bližší podmínky pro výši odměn v závislosti na významu vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru pro hospodářskou a vědeckotechnickou spolupráci členských států Rady vzájemné hospodářské pomoci v oboru své působnosti stanoví příslušné ústřední orgány v dohodě s Úřadem.

(2) Odměnu podle předchozího odstavce stanoví a vyplatí ústřední orgán, orgán nebo organizace, která takový vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor předala v rámci hospodářské a vědeckotechnické spolupráce mezi členskými státy Rady vzájemné hospodářské pomoci. Odměna je splatná do dvou měsíců od počátku využití vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru.

§ 14

(1) Byla-li uzavřena smlouva se zahraniční osobou,[4]) jejímž předmětem je převod práv k vynálezu, na který bylo uděleno autorské osvědčení, nebo k průmyslovému vzoru, na který bylo uděleno osvědčení, anebo jejímž předmětem je poskytnutí souhlasu k jejich využití, činí odměna autora až 20 % čisté prodejní ceny nebo čistých licenčních poplatků, ale jen té části, která se týká takového vynálezu nebo průmyslového vzoru.

(2) Byla-li uzavřena smlouva se zahraniční osobou,[4]) jejímž předmětem je převod práv k řešení obsaženému v československé přihlášce vynálezu, v níž je žádáno o autorské osvědčení, nebo ke zlepšovacímu návrhu, na který je vydán zlepšovatelský průkaz, nebo k řešení obsaženému v československé přihlášce průmyslového vzoru, v níž je žádáno o osvědčení, anebo jejímž předmětem je poskytnutí souhlasu k jejich využití, činí odměna autora až 15 % čisté prodejní ceny nebo čistých licenčních poplatků, ale jen té části, která se týká takového vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru.

(3) Jde-li o licenční poplatky, odměna stanovená podle odstavce 1 a 2 se vyplácí po dobu platnosti smlouvy, nejdéle však po dobu deseti let. Bližší podmínky pro stanovení této odměny upraví v oboru své působnosti příslušné ústřední orgány v dohodě s Úřadem.

(4) Účastní-li se autor vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru osobně poskytování technické pomoci v rámci uzavřené smlouvy, nevčítají se jeho platy vyplácené za poskytnutí technické pomoci do jeho odměny za vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor.

§ 15

(1) Odměna za využití vynálezu se stanoví v rozsahu od 1000 Kčs do 750 000 Kčs. Odměna za využití zlepšovacího návrhu se stanoví v rozsahu od 200 Kčs do 300 000 Kčs. Odměna za využití průmyslového vzoru se stanoví v rozsahu od 250 Kčs do 400 000 Kčs. Tyto hranice platí pro úhrn všech odměn za využití téhož vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru v tuzemsku a v zahraničí.

(2) Ústřední orgány ve směrnicích vydaných podle ustanovení § 145 odst. 2 písm. d) zákona upraví pro obor své působnosti způsob schvalování výplaty odměn za využití vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru.

§ 16

(1) Organizace se může s autorem vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru dohodnout, že odměna za využití bude autoru vyplacena jednorázově. Tato dohoda musí být uzavřena písemně.

[4]) § 33 a § 34 zákona č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím.

(2) Jednorázová odměna se určí podle sazebníku na základě ocenění předpokládaného společenského prospěchu ekonomickým rozborem a může činit ve využívající organizaci u vynálezů nejvýše 60 000 Kčs, u průmyslových vzorů nejvýše 40 000 Kčs a u zlepšovacích návrhů nejvýše 30 000 Kčs, včetně zvýšení podle § 11 a § 12.

§ 17

(1) Neujednají-li si strany kratší lhůtu splatnosti odměny za využití, je odměna, popřípadě část odměny, která přísluší za první rok využívání, splatná do jednoho měsíce po uplynutí jednoho roku od počátku využívání vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru. Dosáhne-li se v některém dalším roce období, uvedeného v § 8 věta první, vyššího společenského prospěchu, je odpovídající část odměny splatná do jednoho měsíce po uplynutí příslušného roku využívání.

(2) Právo na odpovídající část odměny za jednotlivý rok využívání vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru se promlčí po uplynutí jednoho měsíce následujícího po uplynutí příslušného roku období uvedeného v § 8 věta první a tříleté promlčecí doby, je-li splněna povinnost využívající organizace stanovit tuto odpovídající část odměny za jednotlivý rok využití a je-li zároveň splněna povinnost této organizace seznámit autory s podklady, které sloužily ke stanovení její výše podle § 117 odst. 3 a 4 zákona. Není-li splněna povinnost využívající organizace stanovit tuto odpovídající část odměny za jednotlivý rok využití a není-li splněna povinnost organizace seznámit autory s podklady, které sloužily ke stanovení její výše, právo na celou odměnu, popřípadě na zbývající část odměny se promlčí po uplynutí jednoho měsíce a období uvedeného v § 8 věta první a tříleté promlčecí doby.

Úhrady nákladů spojených s vypracováním výkresů, modelů nebo prototypů

§ 18

(1) Autor vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru má nárok na úhradu přiměřených nákladů spojených s vypracováním výkresů, modelů nebo prototypů, které sám vypracoval a na vyžádání organizace dodal nebo je organizace jinak řádně převzala (dále jen „převzala") pro potřebu zjišťování využitelnosti, zkoušení, rozpracování anebo pro přímé využití jeho vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru. Výše úhrady nesmí překročit částku, kterou by organizace musela na zhotovení výkresů, modelů nebo prototypů účelně vynaložit. Pokud organizace poskytla autorovi na jejich zhotovení potřebný materiál a provozní zařízení, odečte se přiměřená částka odpovídající těmto nákladům od úhrady. Autor má nárok na úhradu přiměřených nákladů spojených s pořízením dalších vyhotovení výkresů, modelů nebo prototypů i od dalších organizací, které je převzaly.

(2) Úhrada podle odstavce 1 je splatná do dvou měsíců ode dne, kdy organizace výkresy, modely nebo prototypy převzala.

Odměny za iniciativní účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů

§ 19

(1) Osobám, které se iniciativně zúčastnily rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů nebo průmyslových vzorů, přísluší právo na odměnu za tuto účast. K osobám, které mají právo na tuto odměnu, patří za stejných podmínek autoři objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů nebo průmyslových vzorů, u nichž přísluší právo k využití státu. Iniciativní účast je technická, ekonomická, organizační a řídící činnost, která přesahuje rámec plnění pracovních úkolů.

(2) Odměna za iniciativní účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevu se stanoví ve výši do 75 % odměny autora za objev. Výše této odměny je závislá na stupni pomoci, pracovního úsilí, rychlosti a komplexnosti rozpracování, zkoušení nebo zavádění, na vlivu objevu na příslušný vědní obor a na ekonomickém významu objevu.

(3) Výše odměny za iniciativní účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru je závislá na stupni pomoci, pracovního úsilí, množství vykonané práce, rychlosti a komplexnosti rozpracování, zkoušení nebo zavádění, na předpokládaném společenském prospěchu z jejich využití a na významu vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru pro vědeckotechnický rozvoj a výrobu.

(4) Odměna za iniciativní účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru činí nejvýše 150 000 Kčs, pro jednu osobu nejvýše 15 000 Kčs.

(5) Odměnu za iniciativní účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru stanoví a vyplácí organizace, v níž byla iniciativní účast vykonaná. Tato odměna je splatná do dvou měsíců od počátku využití objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru.

(6) Odměna za iniciativní účast na rozpracování, zkoušení nebo zavádění objevu, vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru nekrátí odměnu autora za objev a odměnu autora za

využití vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru.

Odměny za upozornění na možnost využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu

§ 20

(1) Osobám, které písemně upozorní organizaci na možnost využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu již využitého v jiné organizaci, přísluší odměna, dojde-li k zavedení vynálezu nebo zlepšovacího návrhu na toto upozornění. Odměnu za upozornění stanoví a vyplatí organizace, která vynález nebo zlepšovací návrh zavedla na základě upozornění. Odměna za upozornění se stanoví až do výše 5000 Kčs, je závislá na předpokládaném společenském prospěchu z prvního roku využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu a je splatná do dvou měsíců od počátku využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu. Právo na tuto odměnu nemají však pracovníci, k jejichž pracovním povinnostem v organizaci, která je upozorněna, patří sledovat a navrhovat zavádění nové techniky nebo nové technologie.

(2) Odměna za upozornění nekrátí odměnu autora za využití vynálezu nebo zlepšovacího návrhu.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 21

(1) Tato vyhláška se použije pro právní vztahy z odměn:

a) za objevy, došlo-li k udělení diplomu na objev po nabytí účinnosti této vyhlášky;

b) za využití vynálezů, zlepšovacích návrhů nebo průmyslových vzorů, nastal-li počátek využití po nabytí účinnosti této vyhlášky;

c) za iniciativní účast, nastal-li počátek využití po nabytí účinnosti této vyhlášky;

d) za upozornění na možnost využití, nastal-li počátek využití v upozorněné organizaci po nabytí účinnosti této vyhlášky.

(2) Tato vyhláška se použije pro právní vztahy z odměn podle § 13 a § 14, vstoupila-li uzavřená smlouva v platnost po nabytí účinnosti této vyhlášky.

(3) Tato vyhláška se použije pro právní vztahy z úhrad nákladů spojených s vypracováním výkresů, modelů nebo prototypů, převzala-li je organizace po nabytí účinnosti této vyhlášky.

§ 22

Zrušuje se vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy č. 106/1972 Sb., o odměňování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů.

§ 23

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1986.

Předseda:

Ing. **Bělohlávek** v. r.

SAZEBNÍK

odměn za využití vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů

ČÁST I

Oddíl první — odměna za využití vynálezu

Výše společenského prospěchu v Kčs	Sazba	Odměna v Kčs
do 2 000	50,0 %	nejméně 1 000*)
2 000 — 5 000	34,0 % + 320	1 000 — 2 020
5 000 — 10 000	19,6 % + 1 040	2 020 — 3 000
10 000 — 20 000	16,0 % + 1 400	3 000 — 4 600
20 000 — 50 000	12,0 % + 2 200	4 600 — 8 200
50 000 — 100 000	10,4 % + 3 000	8 200 — 13 400
100 000 — 200 000	9,0 % + 4 400	13 400 — 22 400
200 000 — 500 000	7,2 % + 8 000	22 400 — 44 000
500 000 — 1 000 000	5,6 % + 16 000	44 000 — 72 000
1 000 000 — 2 000 000	3,6 % + 36 000	72 000 — 108 000
2 000 000 — 5 000 000	2,8 % + 52 000	108 000 — 192 000
5 000 000 — 10 000 000	2,0 % + 92 000	192 000 — 292 000
nad 10 000 000	1,4 % + 152 000	292 000 — nejvýše 750 000

Oddíl druhý — odměna za využití zlepšovacího návrhu

Výše společenského prospěchu v Kčs	Sazba	Odměna v Kčs
do 1 000	30,0 %	nejméně 200*) — 300
1 000 — 2 000	20,0 % + 100	300 — 500
2 000 — 5 000	17,0 % + 160	500 — 1 010
5 000 — 10 000	9,8 % + 520	1 010 — 1 500
10 000 — 20 000	8,0 % + 700	1 500 — 2 300
20 000 — 50 000	6,0 % + 1 100	2 300 — 4 100
50 000 — 100 000	5,2 % + 1 500	4 100 — 6 700
100 000 — 200 000	4,5 % + 2 200	6 700 — 11 200
200 000 — 500 000	3,6 % + 4 000	11 200 — 22 000
500 000 — 1 000 000	2,8 % + 8 000	22 000 — 36 000
1 000 000 — 2 000 000	1,8 % + 18 000	36 000 — 54 000
2 000 000 — 5 000 000	1,4 % + 26 000	54 000 — 96 000
5 000 000 — 10 000 000	1,0 % + 46 000	96 000 — 146 000
nad 10 000 000	0,7 % + 76 000	146 000 — nejvýše 300 000

*) § 15 odst. 1.

Oddíl třetí — odměna za využití průmyslového vzoru

Výše společenského prospěchu v Kčs	Sazba	Odměna v Kčs
do 1 000	34,0 %	nejméně 250*) — 340
1 000 — 2 000	27,0 % + 70	340 — 610
2 000 — 5 000	18,0 % + 250	610 — 1 150
5 000 — 10 000	12,0 % + 550	1 150 — 1 750
10 000 — 20 000	9,0 % + 850	1 750 — 2 650
20 000 — 50 000	7,0 % + 1 250	2 650 — 4 750
50 000 — 100 000	5,5 % + 2 000	4 750 — 7 500
100 000 — 200 000	4,9 % + 2 600	7 500 — 12 400
200 000 — 500 000	4,0 % + 4 400	12 400 — 24 400
500 000 — 1 000 000	3,0 % + 9 400	24 400 — 39 400
1 000 000 — 2 000 000	2,0 % + 19 400	39 400 — 59 400
2 000 000 — 5 000 000	1,6 % + 27 400	59 400 — 107 400
5 000 000 — 10 000 000	1,1 % + 52 400	107 400 — 162 400
nad 10 000 000	0,8 % + 82 400	162 400 — nejvýše 400 000

*) § 15 odst. 1.

ČÁST II

Oddíl první — odměna za využití vynálezu

Přínos a stupeň nebezpečí nebo nedostatků, jež se odstraňují	Odměna při počtu ohrožených osob v Kčs				
	do 5	6—25	26—100	101—500	nad 500
1. Zlepšení pracovních podmínek: snížení nebo odstranění namáhavosti práce, zlepšení nebo odstranění špatné hygieny na pracovišti apod.	1 800	2 800	3 800	4 600	6 600
2. Zvýšení bezpečnosti práce:					
a) snížení nebo odstranění možnosti úrazu nebo nemoci	3 600	4 800	6 000	8 000	10 000
b) snížení nebo odstranění úrazu nebo nemoci, k nimž došlo jednou	4 600	6 000	7 600	10 000	13 000
c) snížení nebo odstranění pravidelného výskytu úrazu nebo nemoci	7 200	9 600	12 400	15 000	18 000
3. Zlepšení životního prostředí:	Odměna při počtu ohrožených osob v Kčs				
	do 100	101—1 000	1 001—10 000	10 001—100 000	nad 100 000
	2 000	5 000	10 000	15 000	20 000

Oddíl druhý — odměna za využití zlepšovacího návrhu

Přínos a stupeň nebezpečí nebo nedostatků, jež se odstraňují	Odměna při počtu ohrožených osob v Kčs				
	do 5	6—25	26—100	101—500	nad 500
1. Zlepšení pracovních podmínek: snížení nebo odstranění namáhavosti práce, zlepšení nebo odstranění špatné hygieny na pracovišti apod.	900	1 400	1 900	2 300	3 300
2. Zvýšení bezpečnosti práce:					
a) snížení nebo odstranění možnosti úrazu nebo nemoci	1 800	2 400	3 000	4 000	5 000
b) snížení nebo odstranění úrazu nebo nemoci, k nimž došlo jednou	2 300	3 000	3 800	5 000	6 500
c) snížení nebo odstranění pravidelného výskytu úrazu nebo nemoci	3 600	4 800	6 200	7 500	9 000

3. Zlepšení životního prostředí:	Odměna při počtu ohrožených osob v Kčs				
	do 100	101—1 000	1 001—10 000	10 001—100 000	nad 100 000
	1 000	2 500	5 000	7 500	10 000

Oddíl třetí — odměna za využití průmyslového vzoru

Přínos a stupeň nebezpečí nebo nedostatků, jež se odstraňují	Odměna při počtu ohrožených osob v Kčs				
	do 5	6—25	26—100	101—500	nad 500
1. Zlepšení pracovních podmínek: snížení nebo odstranění namáhavosti práce, zlepšení nebo odstranění špatné hygieny na pracovišti apod.	1 200	1 800	2 500	3 000	4 300
2. Zvýšení bezpečnosti práce:					
a) snížení nebo odstranění možnosti úrazu nebo nemoci	2 300	3 000	4 000	5 500	6 500
b) snížení nebo odstranění úrazu nebo nemoci, k nimž došlo jednou	3 000	4 000	5 000	6 500	8 500
c) snížení nebo odstranění pravidelného výskytu úrazu nebo nemoci	5 000	6 500	8 000	10 000	12 000

3. Zlepšení životního prostředí:	Odměna při počtu ohrožených osob v Kčs				
	do 100	101—1 000	1 001—10 000	10 001—100 000	nad 100 000
	1 300	3 300	6 500	10 000	13 000

28

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 10. března 1986

o správě vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a o jejich plánovitém využívání v národním hospodářství

Úřad pro vynálezy a objevy podle § 155 odst. 1 písm. b) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech (dále jen „zákon"), v dohodě s federálním ministerstvem financí a se zúčastněnými ústředními orgány stanoví:

ČÁST PRVNÍ

Správa vynálezů, průmyslových vzorů a zlepšovacích návrhů

Oddíl první

Správa vynálezů a průmyslových vzorů

§ 1

(1) Vynález a průmyslový vzor, který autor nebo některý ze spoluautorů vytvořil při plnění úkolů z pracovního poměru, členského nebo jiného obdobného vztahu ke státní organizaci nebo v přímé souvislosti s jejich plněním (dále jen „v pracovním poměru") nebo za její hmotné podpory, spravuje tato organizace; průmyslový vzor, který autor nebo některý ze spoluautorů vytvořil na základě smlouvy se státní organizací, spravuje organizace, s níž byla smlouva uzavřena. Tuto skutečnost organizace stvrdí na přihlášce vynálezu nebo průmyslového vzoru.

(2) Ke správě vynálezu a průmyslového vzoru vytvořeného autorem nebo některým ze spoluautorů v pracovním poměru k několika státním organizacím nebo za hmotné podpory několika státních organizací a ke správě průmyslového vzoru vytvořeného autorem nebo některým ze spoluautorů na základě smlouvy k několika státním organizacím je příslušná ta státní organizace, která je řešitelem úkolu, při jehož řešení byl vynález nebo průmyslový vzor vytvořen nebo ta státní organizace, o které se organizace zúčastněné na řešení úkolu předem dohodly. Příslušnost ke správě stvrdí organizace na přihlášce vynálezu nebo průmyslového vzoru. Nedojde-li k dohodě, tuto státní organizaci stanoví příslušný ústřední orgán a vyrozumí o tom Úřad pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad").

(3) Ostatní vynálezy, na něž bylo uděleno autorské osvědčení a průmyslové vzory, na něž bylo uděleno osvědčení, kromě vynálezů a průmyslových vzorů vytvořených v pracovním poměru k družstevní, společenské nebo jiné socialistické organizaci nebo za hmotné podpory těchto organizací a průmyslových vzorů vytvořených na základě smlouvy k družstevním, společenským nebo jiným socialistickým organizacím, spravuje státní organizace, kterou určil Úřad na návrh příslušného ústředního orgánu. Vynález nebo průmyslový vzor, jehož předmět se dotýká činností zabezpečovaných výlučně družstevní, společenskou nebo jinou socialistickou organizací, spravuje Úřad, který může tyto organizace pověřit výkonem všech, nebo některých práv nebo povinností vyplývajících ze správy.

§ 2

(1) Státní organizace, která spravuje vynález nebo průmyslový vzor, nakládá s ním v souladu se zájmy státu a národního hospodářství a zabezpečuje oprávněné zájmy autora. V rámci povinností stanovených zákonem je povinna zejména:

a) zabezpečovat plánovité všestranné a urychlené využívání spravovaných vynálezů nebo průmyslových vzorů a k tomu účelu provádí jejich technickoekonomické vyhodnocení a včasný průzkum možností využití v národním hospodářství, o jehož výsledku informuje Úřad. Na základě výsledku tohoto průzkumu přijímá opatření k zařazení vynálezů nebo průmyslových vzorů do věcně příslušných plánů a k jejich rozšíření do dalších organizací;

b) zajišťovat ve spolupráci s autorem v potřebném rozsahu ochranu vynálezu nebo průmyslového vzoru v Československé socialistické republice, zastupovat autora na jeho žádost u Úřadu a oznamovat mu všechny skutečnosti rozhodné pro právní ochranu, vznik a převod správy a využití vynálezu nebo průmyslového vzoru a seznamovat ho se všemi skutečnostmi rozhodnými pro vznik a výši nároku na odměnu;

c) pečovat ve spolupráci s příslušnými orgány a organizacemi v potřebném rozsahu o ochranu a uplatnění vynálezu nebo průmyslového vzoru v zahraničí, zejména v rámci hospodářské a vědeckotechnické spolupráce;

d) evidovat spravované vynálezy a průmyslové vzory, shromažďovat a uchovávat nezbytné jich se týkající dokumentační materiály.

(2) Ke splnění povinností uvedených v předchozím odstavci je správce vynálezu nebo průmyslového vzoru oprávněn požadovat spolupráci autora a příslušných organizací.

(3) Ustanovení předchozích odstavců platí přiměřeně i pro Úřad, pokud vykonává správu vynálezů a průmyslových vzorů (§ 50 odst. 1 a § 102 odst. 1 zákona).

(4) Družstevní, společenské nebo jiné socialistické organizace pověřené výkonem práv a povinností, vyplývajících ze správy, vykonávají povinnosti a oprávnění uvedená v odstavcích 1 a 2 v rozsahu stanoveném Úřadem.

(5) Pokud vynález po uplynutí deseti let od podání přihlášky a průmyslový vzor po uplynutí pěti let od podání přihlášky nejsou využívány a jejich využití prokazatelně nepřichází v úvahu, jsou organizace uvedené v odstavci 1 a 4 povinny:

a) uchovávat k takovému vynálezu nebo průmyslovému vzoru nezbytný dokumentační materiál, kterým je zejména autorské osvědčení na vynález, osvědčení na průmyslový vzor, doklady o provedených průzkumech možností hospodářského využití vynálezu nebo průmyslového vzoru, doklady o odměnách a rozhodnutí o tom, že využití vynálezu nebo průmyslového vzoru nepřichází v úvahu;

b) obnovit plnění povinností podle odstavce 1 na dobu nezbytně nutnou, nastanou-li podmínky pro využití takového vynálezu nebo průmyslového vzoru v národním hospodářství.

§ 3

(1) Státní organizace, která se udělením autorského osvědčení na vynález, nebo osvědčení na průmyslový vzor stane správcem vynálezu nebo průmyslového vzoru uvedeného v § 1 odst. 1 a odst. 2 věta první a družstevní, společenská nebo jiná socialistická organizace, pověřená výkonem práv a povinností, vyplývajících ze správy, je oprávněna a povinna již od podání přihlášky vynálezu nebo průmyslového vzoru činit opatření uvedená v § 2 odst. 1 a 2, která s přihlédnutím ke stavu řízení o přihlášce vynálezu nebo průmyslového vzoru a stupni rozpracování jejich předmětu k využití jsou nutná k zajištění ochrany a využití vynálezu nebo průmyslového vzoru.

(2) Pokud Úřad nepověří výkonem práv nebo povinností vyplývajících ze správy družstevní, společenskou nebo jinou socialistickou organizaci, platí ustanovení odstavce 1 přiměřeně pro Úřad.

(3) U vynálezů nebo průmyslových vzorů, jejichž správce na návrh příslušného ústředního orgánu určuje Úřad, vyrozumí Úřad již po podání přihlášky vynálezu nebo průmyslového vzoru, pokud přihláška splňuje stanovené požadavky, státní organizaci, že po udělení autorského osvědčení na vynález nebo osvědčení na průmyslový vzor bude určena správcem vynálezu nebo průmyslového vzoru. Současně s tímto vyrozuměním jí zašle jedno vyhotovení přihlášky vynálezu nebo průmyslového vzoru s popisem a výkresy. Pro tyto organizace platí ode dne, kdy obdržely vyrozumění Úřadu, obdobně ustanovení odstavce 1. Úřad postupuje přiměřeně, bude-li vynález a průmyslový vzor spravovat sám a výkonem práv a povinností ze správy pověří družstevní, společenskou nebo jinou socialistickou organizaci.

§ 4

(1) Úřad vydává správci rozhodnutí o správě v těch případech, kdy na návrh příslušného ústředního orgánu určil státní organizaci správcem vynálezu nebo průmyslového vzoru. V případech, kdy pověřil družstevní, společenskou nebo jinou socialistickou organizaci výkonem všech nebo některých práv nebo povinností vyplývajících ze správy vynálezu nebo průmyslového vzoru, vydává jí o tom rozhodnutí.

(2) Vznik správy, název a sídlo správce vynálezu nebo průmyslového vzoru nebo pověření družstevní, společenské a jiné socialistické organizace výkonem práv a povinností vyplývajících ze správy zapíše Úřad do rejstříku vynálezů nebo do rejstříku průmyslových vzorů a zveřejní ve Věstníku.

(3) Úřad zašle správci jedno vyhotovení popisu k autorskému osvědčení na vynález nebo osvědčení na průmyslový vzor.

§ 5

Nadřízené orgány v rámci své řídící a kontrolní činnosti jsou povinny soustavně dohlížet, zda jimi řízené organizace plní povinnosti vyplývající z právních předpisů o správě vynálezů a průmyslových vzorů a z opatření, uložených jim k odstranění nedostatků. Odstranění závad jde na náklad organizace, která je příslušná ke správě.

§ 6

(1) Správa vynálezu nebo průmyslového vzoru může být převedena mezi státními organizacemi, jestliže je to v zájmu národního hospodářství, opatřením ústředního orgánu, do jehož působnosti patří státní organizace spravující vynález nebo průmyslový vzor, zejména:

a) jde-li o převod majetkového celku, zejména při zřízení organizace nebo při reorganizaci;

b) při převodu (změně) výrobního programu, týká-li se vynálezu nebo průmyslového vzoru, nebo z důvodu nepříslušnosti dosavadního správce ke správě;

c) je-li spravovaný vynález nebo průmyslový vzor součástí řešení úkolu rozvoje vědy a techniky předávaného organizací výzkumné a vývojové základny.

(2) Převádí-li se správa vynálezu nebo průmyslového vzoru mezi státními organizacemi patřícími do působnosti různých ústředních orgánů, lze vydat opatření o převodu správy jen v dohodě s ústředním orgánem státní organizace, do jejíž působnosti správa přechází. U vynálezů a průmyslových vzorů, které spravuje Úřad, může Úřad po projednání se státní organizací a příslušným ústředním orgánem převést správu takového vynálezu nebo průmyslového vzoru na tuto organizaci.

(3) Opatření o převodu správy vynálezu nebo průmyslového vzoru obsahuje:

a) název a sídlo správce vynálezu nebo průmyslového vzoru;

b) název a sídlo organizace, na níž se správa vynálezu nebo průmyslového vzoru převádí;

c) název vynálezu, číslo přihlášky vynálezu a číslo uděleného autorského osvědčení na vynález nebo název průmyslového vzoru, číslo přihlášky průmyslového vzoru a číslo osvědčení na průmyslový vzor;

d) datum, kdy převod správy nabývá účinnosti;

e) zdůvodnění převodu správy.

(4) Ústřední orgán zasílá opatření o převodu správy vynálezu nebo průmyslového vzoru Úřadu, státním organizacím, mezi kterými se správa převádí, a je-li správa převáděna mezi státními organizacemi patřícími do působnosti různých ústředních orgánů, i ústřednímu orgánu, se kterým byl převod správy dohodnut.

Oddíl druhý

Správa zlepšovacích návrhů

§ 7

(1) Správa zlepšovacího návrhu vzniká dnem kladného rozhodnutí o přihlášce zlepšovacího návrhu.[1])

(2) Vznik správy zlepšovacího návrhu se zapisuje do deníku zlepšovacích návrhů.

§ 8

(1) Státní organizace, která spravuje zlepšovací návrh, nakládá s ním v souladu se zájmy státu a národního hospodářství a zabezpečuje oprávněné zájmy autora. V rámci povinností stanovených zákonem je povinna zejména:

a) zabezpečovat plánovité všestranné a urychlené využívání zlepšovacích návrhů v rámci organizace, včasně posuzovat možnosti jejich využití v dalších organizacích a na základě tohoto posouzení provádět opatření k rozšíření vybraných zlepšovacích návrhů do dalších organizací;

b) zabezpečovat ve spolupráci s příslušnými orgány případné uplatňování zlepšovacích návrhů v zahraničí při uskutečňování hospodářské a vědeckotechnické spolupráce a informovat o tom autory zlepšovacích návrhů;

c) evidovat spravované zlepšovací návrhy, shromažďovat a uchovávat nezbytné jich se týkající dokumentační materiály, oznamovat autorům všechny skutečnosti rozhodné pro právní ochranu, správu a využití zlepšovacího návrhu a seznamovat je se všemi skutečnostmi rozhodnými pro vznik a výši nároku na odměnu.

(2) Pokud u zlepšovacího návrhu po uplynutí tří let od skončení jeho využívání v národním hospodářství nebude jeho další využívání přicházet prokazatelně v úvahu, je organizace uvedená v odstavci 1 povinna k tomuto spravovanému zlepšovacímu návrhu uchovávat pouze jeho se týkající dokumentační materiál, kterým je zejména přihláška zlepšovacího návrhu, dokumentace související s rozhodnutím o přihlášce zlepšovacího návrhu, doklady o průzkumu možností hospodářského využití zlepšovacího návrhu a doklady o odměnách.

(3) Ustanovení § 2 odstavec 2 a 3 platí obdobně i pro správu zlepšovacích návrhů.

§ 9

(1) Státní organizace, která se podle § 69 odst. 1 zákona stane správcem zlepšovacího návrhu, je oprávněna a povinna již od podání přihlášky zlepšovacího návrhu činit opatření uvedená v § 8 s přihlédnutím ke stavu projednání přihlášky zlepšovacího návrhu a ke stupni rozpracování předmětu této přihlášky.

(2) Ustanovení odstavce 1 platí přiměřeně pro Úřad, pokud jde o zlepšovací návrhy, jejichž správa bude příslušet Úřadu. Úřad může družstevní, společenskou nebo jinou socialistickou organizaci, kterou zamýšlí pověřit výkonem všech nebo některých práv nebo povinností vyplývajících ze správy, již po podání přihlášky zlepšovacího návrhu zmocnit, aby činila opatření nutná k zajištění využití a ochrany zlepšovacího návrhu (§ 6 odst. 3 zákona).

§ 10

(1) Správa zlepšovacího návrhu se převádí, jestliže je to v zájmu národního hospodářství, me-

[1]) § 69 odst. 1 zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech.

zi státními organizacemi opatřením jejich nadřízených orgánů, zejména:

a) jde-li o převod majetkového celku při zřízení organizace nebo při reorganizaci;

b) při převodu (změně) výrobního programu, týká-li se předmětu zlepšovacího návrhu.

(2) Opatření o převodu správy zlepšovacího návrhu vydává nadřízený orgán státní organizace, z jejíž působnosti správa přechází. Převádí-li se správa zlepšovacího návrhu mezi státními organizacemi patřícími do působnosti různých nadřízených orgánů, lze vydat opatření o převodu jen v dohodě s nadřízeným orgánem státní organizace, do jejíž působnosti správa přechází.

(3) Nadřízený orgán zasílá opatření o převodu správy zlepšovacího návrhu státním organizacím, mezi kterými se správa převádí, a je-li správa převáděna mezi státními organizacemi patřícími do působnosti různých nadřízených orgánů, nadřízenému orgánu, se kterým byl převod správy dohodnut.

§ 11

Nadřízené orgány v rámci své řídicí a kontrolní činnosti, pokud jde o správu zlepšovacích návrhů, plní obdobně povinnosti stanovené v ustanovení § 5.

ČÁST DRUHÁ

Plánovité využívání vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů

§ 12

(1) Socialistické organizace (dále jen „organizace") programově řídí vynálezectví a zlepšovatelství, zaměřují je na plnění úkolů vědeckotechnického rozvoje a výroby, vytvářejí podmínky pro rozvoj tvůrčí práce a iniciativy pracovníků.

(2) Organizace jsou povinny zabezpečovat rychlé a co nejširší využívání vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů především při plnění úkolů hospodářských plánů a zajišťovat jejich plánovité využívání postupem a ve lhůtách pro vypracování návrhů hospodářských plánů a kontrolovat jejich využívání v návaznosti na kontrolu těchto plánů. Za technickoekonomické posouzení a využívání vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů odpovídají především organizace, které na jejich vznik vynaložily prostředky. Organizace ustavují kolektivy pracovníků a v součinnosti se společenskými organizacemi získávají zejména komplexní racionalizační brigády a brigády socialistické práce k rozpracování, zkoušení a zavádění vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, zabezpečují potřebné kapacity a prostřednictvím plánovacích aktů, hospodářských závazků a operativních příkazů zajišťují jejich využití. Vyhodnocují plnění úkolů vynálezectví a zlepšovatelství jako součást periodické rozborové a kontrolní činnosti.

(3) Organizace může k urychlení využívání vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů dohodnout s pracovníky kolektivu podmínky rozpracování, zkoušení a zavádění těchto řešení. Dohodnuté podmínky obsahují zejména materiální, finanční a časové zabezpečení rozpracování, zkoušení a zavádění vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, jakož i zabezpečení zainteresovanosti[2]) jednotlivých členů pracovního kolektivu.

(4) Organizace jsou povinny uvědomovat svůj nadřízený orgán a Úřad o společensky zvláště významných, ekonomicky i technicky progresívních vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech, aby tyto orgány navrhly jejich využití do národohospodářských plánů a zhodnotily možnost jejich využití v rámci Rady vzájemné hospodářské pomoci.

§ 13

(1) Organizace, které Úřad nebo nadřízený ústřední orgán navrhl k využívání významný vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor s uvedením základních parametrů jeho progresívnosti, je povinna zhodnotit ekonomické i mimoekonomické přínosy rozhodné pro jejich využití. Zprávu o výsledku zhodnocení je organizace povinna podat navrhovateli do tří měsíců, a je-li výsledek příznivý, sdělit, zda jej využije a uvést, které další organizace mohou vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru využít; v opačném případě organizace připojí ke zprávě o výsledku věcné zdůvodnění.

(2) Organizace jsou povinny v oboru své činnosti bezplatně posuzovat hospodářskou využitelnost vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů, které obdrží od správce, od jiné organizace nebo od svých nadřízených orgánů nebo od Úřadu anebo od autora, a o výsledku šetření podávat zprávu navrhovateli a správci ve lhůtě tří měsíců od jejich doručení organizaci.

(3) Organizace, která využívá vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, je povinna zajistit jeho nejširší využívání ve všech nižších organizačních složkách, v nichž jej lze využívat; současně je povinna oznámit neprodleně správci vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru počátek využití, dosažený společenský prospěch a výši odměny autora. Podléhají-li ostatní organizace, u nichž přichází v úvahu využití vynálezů, zlepšovacích návrhů nebo prů-

[2]) § 19 vyhlášky Úřadu pro vynálezy a objevy č. 27/1986 Sb., o odměňování objevů, vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů.

myslových vzorů témuž nadřízenému orgánu, může organizace splnit povinnost rozšíření předáním potřebných podkladů tomuto nadřízenému orgánu, který bez újmy práva předávající organizace na úhradu podle § 123 zákona doporučí jejich využití ve své působnosti v souladu s potřebami národohospodářských plánů.

§ 14

(1) Organizace, která jako první zavedla vynález, zlepšovací návrh nebo průmyslový vzor a vypracovala podklady potřebné k jeho využívání, popřípadě vypracovala jen podklady potřebné k jeho využívání, které nebyly jako výsledek rozvoje vědy a techniky a obdobných činností předány za finanční úhradu, je povinna na vyžádání předat tyto podklady a poskytnout technickou pomoc ostatním organizacím.

(2) Za předané podklady a případné poskytnutí pomoci v rozsahu předmětu vynálezu, zlepšovacího návrhu a průmyslového vzoru je předávající organizace oprávněna požadovat od přebírající organizace náhradu nejvýše dvou třetin nákladů, které sama vynaložila na výzkum a vývoj potřebný k rozpracování a vyzkoušení vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru. Celková výše přijatých náhrad od přebírajících organizací může překročit skutečně vynaložené náklady předávající organizace o jednu polovinu.

(3) Organizací, která vypracovala podklady, se rozumí i ta organizace, která si vypracování podkladů objednala u jiné organizace na své náklady.

(4) Nakládání se zbylými předměty, které byly zhotoveny nebo pořízeny při výzkumu a vývoji potřebném k rozpracování a vyzkoušení vynálezu, zlepšovacího návrhu nebo průmyslového vzoru, upravují zvláštní předpisy.[3])

ČÁST TŘETÍ

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 15

(1) Vynálezy učiněné podle § 2 odst. 3 zákona č. 34/1957 Sb. původcem nebo některým ze spolupůvodců v souvislosti s jeho prací ve státní organizaci nebo za její hmotné podpory, na něž byly uděleny patenty platné ke dni účinnosti zákona (§ 150 odst. 1 zákona), spravuje po dobu jejich platnosti stanovené § 4 zákona č. 34/1957 Sb. v souladu s předpisy o správě národního majetku[4]) a podle § 50 odst. 1 zákona státní organizace, ve vztahu k níž byly tyto vynálezy za těchto podmínek vytvořeny.

(2) Vynálezy, které nejsou uvedeny v odstavci 1, u nichž právo k využití přísluší státu podle § 3 odst. 6 zákona č. 34/1957 Sb., na něž byly uděleny patenty platné ke dni účinnosti zákona (§ 150 odst. 1 zákona), spravuje po dobu jejich platnosti stanovené § 4 zákona č. 34/1957 Sb., v souladu s předpisy o správě národního majetku[4]) a podle § 50 zákona:

a) státní organizace, která přede dnem účinnosti zákona č. 84/1972 Sb. tyto vynálezy využila nebo přihlásila do zahraničí nebo k tomu učinila prokazatelné přípravy;

b) v ostatních případech Úřad, který vykonává přiměřeně práva a povinnosti správce.

(3) U vynálezů uvedených v odstavci 1 a 2 se nepoužije ustanovení § 4 této vyhlášky.

§ 16

Zrušuje se vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy č. 103/1972 Sb., o správě vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a o jejich plánovitém využívání v národním hospodářství.

§ 17

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1986.

Předseda:

Ing. **Bělohlávek** v. r.

[3]) Vyhláška federálního ministerstva financí č. 118/1984 Sb., o financování neinvestičních výdajů na rozvoj vědy a techniky.

[4]) § 73a hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb. v úplném znění vyhlášeném pod č. 45/1983 Sb.

29

VYHLÁŠKA

Úřadu pro vynálezy a objevy

ze dne 10. března 1986

o plánování tematických úkolů

Úřad pro vynálezy a objevy podle § 155 odst. 1 písm. d) zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech (dále jen „zákon"), v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány a s Ústřední radou odborů stanoví:

Organizace plánování tematických úkolů

§ 1

(1) Plány tematických úkolů jsou nástrojem k zabezpečení vybraných úkolů vědeckotechnického rozvoje a výroby.

(2) Úřad pro vynálezy a objevy (dále jen „Úřad") ve spolupráci s ústředními orgány státní správy federace a republik, s dalšími ústředními orgány a s Ústřední radou odborů metodicky řídí a kontroluje plánování tematických úkolů.

(3) Úřad ve spolupráci s ústředními orgány státní správy federace a republik, s dalšími ústředními orgány a příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí a v součinnosti se Socialistickým svazem mládeže, Československou vědeckotechnickou společností, Svazem družstevních rolníků a dalšími společenskými organizacemi sestavuje a vyhlašuje plány tematických úkolů na řešení společensky důležitých technicko-hospodářských problémů z národohospodářských plánů.

§ 2

Ústřední orgány státní správy federace a republik a další ústřední orgány jsou povinny ve své působnosti sestavovat a vyhlašovat ve spolupráci s příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí, popřípadě Svazem družstevních rolníků resortní plány tematických úkolů. Na sestavování a vyhlašování resortních plánů tematických úkolů se podílí Socialistický svaz mládeže, Československá vědeckotechnická společnost a další společenské organizace.

§ 3

Socialistické organizace (dále jen „organizace") jsou povinny ve spolupráci s příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí a dalších společenských organizací účelně usměrňovat tvůrčí činnost občanů pravidelným sestavováním a vyhlašováním oborových a podnikových plánů tematických úkolů. Oborový plán tematických úkolů sestavují a vyhlašují výrobně hospodářské jednotky nebo jiné střední články řízení. Podnikový plán tematických úkolů sestavují a vyhlašují národní podniky, koncernové podniky, ústavy, družstevní organizace apod. Organizace jsou povinny ve spolupráci s orgány Revolučního odborového hnutí, Socialistickým svazem mládeže, Československou vědeckotechnickou společností, popřípadě se Svazem družstevních rolníků a dalšími společenskými organizacemi vytvářet politické, organizační, kádrové, ekonomické a materiálně-technické předpoklady pro to, aby se na řešení, rozpracování, zkoušení a zavádění vyhodnocených řešení do praxe zúčastňoval co nejširší okruh pracujících; za tím účelem získávají pro tuto činnost členy brigád socialistické práce a mládežnických kolektivů a organizují řešitelské a realizační kolektivy, zejména komplexní racionalizační brigády.

§ 4

Do plánů tematických úkolů se zařazují zejména:

a) problémy vybrané z úkolů stanovených národohospodářskými plány a z plánů komplexní socialistické racionalizace;

b) další významné úkoly např. z oblasti bezpečnosti a hygieny práce, ochrany a tvorby životního prostředí, úkoly vyplývající z dalších naléhavých potřeb apod.

§ 5

Při sestavování a vyhlašování plánů tematických úkolů orgány a organizace:

a) zajišťují, aby úkoly zařazené do plánu byly svým významem přiměřené stupni vyhlášení a nedošlo v rámci oboru k dvojímu vyhlášení téhož úkolu nebo k vyhlášení úkolu, jehož řešení je dostupné v požadovaném termínu jiným způsobem;

b) seznamují s vyhlášenými úkoly své podřízené organizace, organizují mezi nimi výměnu plá-

nů tematických úkolů a spolupracují při popularizaci a řešení vyhlášených úkolů;

c) kontrolují, jak podřízené organizace plní své úkoly v tomto oboru činnosti.

§ 6

(1) Organizace předkládají návrhy tematických úkolů k zařazení do oborového plánu a resortního plánu tematických úkolů nebo plánu tematických úkolů vyhlašovaného Úřadem přímo nadřízenému orgánu. Tento orgán předložené návrhy posoudí a doplní vlastními návrhy; návrhy do resortního plánu tematických úkolů a do plánu tematických úkolů vyhlašovaného Úřadem předloží nadřízenému orgánu.

(2) Ústřední orgány federace a republik předkládají Úřadu návrhy tematických úkolů, které navrhují zařadit do plánu tematických úkolů vyhlašovaného Úřadem.

(3) Organizace a orgány uvedené v odstavci 1 a 2 vypracovávají a předkládají návrhy tematických úkolů na plánovacím listu, jehož osnova je přílohou této vyhlášky.

Vyhlašování plánu tematických úkolů

§ 7

(1) Plány tematických úkolů se vyhlašují zpravidla koncem kalendářního roku pro rok následující. V průběhu každého roku lze plány tematických úkolů doplňovat a vyhlašovat další tematické úkoly, ukáže-li se naléhavá potřeba jejich řešení.

(2) Plány tematických úkolů je možno podle jejich charakteru a významu vyhlašovat na období delší nebo kratší než jeden rok.

§ 8

Orgány a organizace vyhlašující plán tematických úkolů jsou povinny zveřejnit a popularizovat jej tak, aby s ním byla seznámena veřejnost, zvláště pak okruh předpokládaných řešitelů.

§ 9

Výše vypsané zvláštní odměny za vyřešení tematického úkolu se stanoví pevnou peněžní částkou tak, aby odpovídala náročnosti problému a předpokládanému společenskému prospěchu z využití řešení.

§ 10

(1) Při vyhlášení plánu tematických úkolů jsou orgány a organizace povinny stanovit a zveřejnit soutěžní podmínky pro podávání, projednávání, hodnocení a odměňování řešení.

(2) Soutěžní podmínky podle odstavce 1 musí obsahovat zejména:

a) popis dosavadního stavu a nedostatků známých řešení;

b) přesné vymezení problému, který má být řešen, s podrobným uvedením technických a ekonomických požadavků, které má očekávané řešení splňovat;

c) informaci o stavu techniky s uvedením dokumentačních materiálů; orgány a organizace vyhlašující tematický úkol umožní zájemcům, aby se mohli s těmito materiály seznámit;

d) lhůtu pro podávání návrhů řešení; lhůta se stanoví s ohledem na obtížnost problému a na termíny navazujících úkolů hospodářských plánů a může být v odůvodněných případech prodloužena;

e) zvláštní odměnu za vyřešení tematického úkolu;

f) údaj u koho a do kdy se mohou zájemci o řešení přihlásit k odborné instruktáži nebo poradě;

g) adresu, na kterou mají být řešení zasílána;

h) údaj o tom, kdo se nemůže zúčastnit řešení určitého tematického úkolu.

§ 11

Účastnit se řešení vyhlášeného tematického úkolu může kdokoliv, vyjma těch osob, které schválily vyhlášení tematického úkolu. Dále jsou z účasti na řešení tematického úkolu vyloučeny osoby, které byly pověřeny funkcí předsedy nebo člena hodnotitelské komise nebo provádějí průzkum prospěšnosti nebo jakkoliv jinak přijdou s návrhy řešení do styku; jestliže se však rozhodly vypracovat a přihlásit návrh řešení a upozorní na tuto okolnost dříve, než byly seznámeny s obsahem jiných přihlášených řešení, mohou se při současném zproštění z funkce účastnit takového řešení.

§ 12

(1) Tematický úkol lze odvolat jen ze závažných důvodů, a to stejným způsobem, jakým byl vyhlášen nebo jiným stejně účinným způsobem, nejpozději jeden měsíc před uplynutím lhůty pro podávání návrhů řešení úkolu. Při odvolání tematického úkolu jsou vyhlašující orgán nebo organizace povinny poskytnout přiměřené odškodnění řešitelům, kteří před odvoláním tematického úkolu splnili jeho podmínky zcela nebo zčásti. Na toto právo jsou vyhlašující orgány nebo organizace povinny řešitele při odvolání tematického úkolu upozornit.

(2) Vyhlašující orgán nebo organizace může prodloužit lhůtu pro podávání návrhů řešení tematického úkolu beze změny podmínek, jestliže úkol nebyl ve stanovené lhůtě vyřešen a je zvlášť důležitý pro národní hospodářství. Prodloužit lhůtu je možno do dvou měsíců po uplynutí lhůty pro podávání návrhů řešení. Tuto skutečnost je vyhla-

šující orgán nebo organizace povinna oznámit všem přihlášeným řešitelům a zveřejnit stejným způsobem, jakým došlo k vyhlášení tematického úkolu nebo jiným stejně účinným způsobem.

Vyhodnocení řešení tematických úkolů

§ 13

(1) Podané návrhy řešení tematického úkolu vyhodnocuje vyhlašující orgán nebo organizace. K tomuto účelu ustaví předem jako odborný poradní orgán hodnotitelskou komisi, ve které musí být zastoupena i organizace, která bude řešení využívat. Členy těchto komisí jsou též zástupci Revolučního odborového hnutí nebo Svazu družstevních rolníků, Československé vědeckotechnické společnosti a u úkolů ZENIT též zástupci Socialistického svazu mládeže.

(2) Komise si může vyžádat posudky i od odborníků, kteří nejsou členy komise.

(3) Návrhy řešení musí být vyhodnoceny nejpozději do dvou měsíců od uplynutí lhůty stanovené k podání návrhů řešení. Lhůta pro vyhodnocení návrhů řešení může být výjimečně v odůvodněných případech přiměřeně prodloužena. S prodloužením této lhůty a se zdůvodněním musí být seznámeni všichni řešitelé.

(4) Jestliže řešitel vyřešil tematický úkol podle všech soutěžních podmínek a vyřešení bylo vyhodnoceno z hlediska splnění těchto podmínek jako nejlepší, vyhlašující orgán nebo organizace jsou povinny vyplatit mu vypsanou zvláštní odměnu v plné výši. Jestliže všechny soutěžní podmínky splňuje více řešení od různých řešitelů a není možno jedno z nich vyhodnotit jako nejlepší, rozdělí se zvláštní odměna mezi řešitele stejným dílem. Jestliže řešitel vyřešil tematický úkol jen zčásti, ale jeho řešení bylo vyhodnoceno jako nejlepší, přísluší mu odměna úměrně snížená. Za částečné řešení se pokládá takové řešení, které splňuje jen některé požadavky, ale je schopné využití v organizaci a jeho využití v organizaci přinese společenský prospěch. Tvoří-li jednotlivá částečná řešení sloučením řešení úplné nebo částečné, rozdělí se odměna mezi řešitele v poměru, v jakém přispěli svým řešením k vyřešení úkolu.

(5) Zvláštní odměna je splatná do dvou měsíců ode dne vyhodnocení.

(6) Vyhlašující orgán nebo organizace seznámí s výsledkem vyhodnocení neprodleně všechny řešitele a zároveň výsledek vhodným způsobem zveřejní. Vyhodnocení došlých návrhů řešení úkolu vyhlašujícím orgánem nebo organizací je konečné.

§ 14

(1) Po vyhodnocení se projednají všechny návrhy řešení tematických úkolů jako přihlášky zlepšovacích návrhů s právem přednosti, kdy toto řešení došlo; u návrhu řešení, kterým byl tematický úkol vyřešen, není na překážku kladnému rozhodnutí skutečnost, že řešitel nepřekročil pracovní úkol, vyplývající pro něho zejména z jeho popisu práce, z daného pracovního příkazu nebo z podmínek a ukazatelů stanovených při zadání pracovního úkolu. Zvláštní odměna za vyřešení tematického úkolu nekrátí odměnu za využití takového zlepšovacího návrhu.

(2) Jsou-li předpoklady, že řešení je současně vynálezem, vyhlašující orgán nebo organizace doporučí řešiteli podat přihlášku vynálezu a organizace je povinna poskytnout autoru pomoc v rozsahu ustanovení § 49 zákona. Zvláštní odměna za vyřešení tematického úkolu nekrátí odměnu za využití takového vynálezu.

§ 15

(1) Vyhodnocené návrhy řešení jsou orgány a organizace v souladu s odpovědností převzatou při vyhlášení tematických úkolů povinny bezodkladně využít a informovat o tom řešitele. Současně s rozhodnutím vedoucího vyhlašujícího orgánu nebo organizace stanoví orgány a organizace konkrétní program jejich urychlené realizace s časovým harmonogramem a uvedením osobní odpovědnosti za plnění úkolů, včetně materiálního a finančního zabezpečení. Pokud se tato řešení nevyužívají ani do dvou měsíců po uplynutí stanovené lhůty pro jejich urychlenou realizaci, jsou orgány a organizace povinny ve spolupráci s příslušnými orgány Revolučního odborového hnutí, Socialistickým svazem mládeže, Československou vědeckotechnickou společností, popřípadě se Svazem družstevních rolníků a dalšími společenskými organizacemi, které se zúčastnily sestavení a vyhlášení plánu tematických úkolů, prověřit důvody, které brání využití řešení a provést účinná opatření k nápravě zjištěného stavu.

(2) Jestliže využití řešení vyžaduje rozpracování nebo vyzkoušení nebo mimořádné prostředky, které není možno opatřit v současném plánovacím období, zařadí orgán nebo organizace využití řešení do příslušné části prováděcího hospodářského plánu na nejbližší období.

(3) Organizace neprodleně oznámí svému nadřízenému orgánu, jestliže využila řešení oborového nebo resortního tematického úkolu; u tematických úkolů vyhlášených Úřadem má organizace tuto oznamovací povinnost také vůči Úřadu.

Přechodná a závěrečná ustanovení

§ 16

U návrhů řešení tematických úkolů, které byly vyhlášeny před nabytím účinnosti této vyhlášky, se postupuje podle vyhlášky č. 102/1972 Sb.

§ 17

Zrušuje se vyhláška Úřadu pro vynálezy a objevy č. 102/1972 Sb., o plánování tematických úkolů.

§ 18

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. července 1986.

Předseda:

Ing. **Bělohlávek** v. r.

Příloha k vyhlášce č. 29/1986 Sb.

PLÁNOVACÍ LIST TEMATICKÉHO ÚKOLU

(osnova)

1. Ústřední orgán
2. Organizace
3. Stupeň vyhlášení (podnikový, oborový, resortní, celostátní plán tematických úkolů)
4. Název tematického úkolu
5. Číslo tematického úkolu
6. Důvod zařazení úkolu do plánu tematických úkolů*)
7. Lhůta pro podávání návrhů řešení
8. Zvláštní odměna za vyřešení tematického úkolu**)
9. Popis dosavadního stavu a nedostatků známých řešení
10. Přesné vymezení problému, který má být řešen s podrobným uvedením technických a ekonomických požadavků, které má očekávané řešení splňovat
11. Informace o stavu techniky s uvedením dokumentačních materiálů
12. Údaj u koho a do kdy se mohou zájemci o řešení přihlásit k odborné instruktáži nebo poradě
13. Zdůvodnění národohospodářského a společenského významu tematického úkolu, zejména rozbor předpokládané technické a ekonomické účinnosti řešení, možnost a rozsah konkrétního uplatnění požadovaného řešení v národním hospodářství včetně předpokládaného počátku využívání
14. Adresa, na kterou mají být řešení zasílána
15. Údaje o organizačním, materiálním a finančním zabezpečení případných zkoušek a realizace vyhodnoceného řešení.

Sestavil:

Datum:

Vedoucí navrhujícího orgánu
nebo organizace:

*) Řeší-li tematický úkol problematiku národohospodářských plánů nebo plánů komplexní socialistické racionalizace, uvede se číslo a název plánu.

**) Stanoví se pevnou jednorázovou peněžní částkou.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s Federálním statistickým úřadem podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, a podle § 11 odst. 2 nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací, **Účtovou osnovu a směrnice k účtové osnově pro společenské a ostatní organizace** pod čj. VII/2-23 316/85 ze dne 17. prosince 1985.

Tuto účtovou osnovu vydává federální ministerstvo financí ve Statistickém a evidenčním vydavatelství tiskopisů, Praha jako samostatnou publikaci.

Uvedená účtová osnova a směrnice k ní nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1986. Tímto dnem současně pozbývá platnosti Účtová osnova a směrnice k účtové osnově pro společenské a ostatní organizace vydaná federálním ministerstvem financí pod čj. XV/2-32 316/75 a čj. XV/2-4420/76, ve znění později vydaných výnosů.

Podle uvedené účtové osnovy a směrnic k ní se řídí organizace, které jsou uvedeny v seznamu organizací tvořícím přílohu k této účtové osnově.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s Federálním statistickým úřadem podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, a podle § 11 odst. 2 nařízení vlády ČSSR č. 153/1971 Sb., o informační soustavě organizací, **Účtovou osnovu a směrnice k účtové osnově pro peněžní a pojišťovací ústavy** pod čj. VII/2-21 700/85 ze dne 12. prosince 1985.

Tuto účtovou osnovu zaslalo federální ministerstvo financí peněžním a pojišťovacím ústavům.

Účtová osnova nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986. Současně tímto dnem pozbývá platnosti Účtová osnova a směrnice k účtové osnově pro peněžní a pojišťovací ústavy vydaná federálním ministerstvem financí pod čj. XV/3-15 660/75, ve znění později vydaných výnosů.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s Federálním statistickým úřadem podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **Pokyny pro předkládání účtových a souhrnných účtových výkazů hospodářských organizací ústředně řízených od roku 1986 „M 25 a"** pod čj. VII/1-1851/86 ze dne 30. ledna 1986.

Tyto pokyny zaslalo federální ministerstvo financí všem ústředním orgánům a krajským finančním správám a budou též publikovány ve Finančním zpravodaji.

Uvedené pokyny nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1986. Tímto dnem pozbývají platnosti Pokyny pro předkládání účtových (ročních účtových) a souhrnných účtových (souhrnných ročních účtových) výkazů hospodářských organizací ústředně řízených od roku 1983 „M 25 a" vydané federálním ministerstvem financí pod čj. XV/1-18 665/82, uveřejněné v částce 3/1983 Finančního zpravodaje.

Podle těchto pokynů se řídí všechny ústředně řízené hospodářské organizace.

Federální ministerstvo financí

vydalo v dohodě s Federálním statistickým úřadem podle § 35 odst. 3 zákona č. 21/1971 Sb., o jednotné soustavě sociálně ekonomických informací, **Pokyny pro předkládání účtových a sou-**

hrnných účtových výkazů hospodářských organizací řízených národními výbory od roku 1986 „M 25 b" pod čj. VII/1-1791/86 ze dne 30. ledna 1986.

Tyto pokyny zaslalo federální ministerstvo financí všem krajským národním výborům a budou též publikovány ve Finančním zpravodaji.

Pokyny nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1986. Současně tímto dnem pozbývají platnosti Pokyny pro předkládání účtových a souhrnných účtových výkazů hospodářských organizací řízených národními výbory za období od roku 1983 vydané federálním ministerstvem financí pod čj. XV/1-18 660/82, uveřejněné v částce 3/1983 Finančního zpravodaje.

Podle uvedených pokynů se řídí všechny hospodářské organizace řízené národními výbory a příspěvkové organizace, které nejsou uvedené v seznamu organizací, pro které je závazná Účtová osnova pro společenské a ostatní organizace.

Federální ministerstvo paliv a energetiky

vydalo podle § 12 odst. 3 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí a ústředním výborem Odborového svazu pracovníků hornictví a energetiky **výnos** č. 4/1985 ze dne 23. prosince 1985 **o změně a doplnění výnosu** č. 6/1978, **kterým se vydává resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie** (reg. v částce 4/1979 Sb.), ve znění výnosů č. 2/1980 (reg. v částce 10/1981 Sb.) a č. 8/1982 (reg. v částce 9/1983 Sb.).

Výnosem se mění a doplňuje resortní seznam zaměstnání zařazených pro účely důchodového zabezpečení do I. a II. pracovní kategorie a stanoví doba, od které se výkon těchto zaměstnání hodnotí jako zaměstnání v I., popřípadě II. pracovní kategorii.

Výnos nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1986. Je uveřejněn ve Zpravodaji federálního ministerstva paliv a energetiky č. 4/1985 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu paliv a energetiky, na generálních ředitelstvích koncernů a jejich organizačních jednotkách a na ředitelstvích přímo řízených organizací resortu paliv a energetiky.

Ministr kultury České socialistické republiky

vydal se souhlasem ministra práce a sociálních věcí České socialistické republiky **příkaz** č. 105, **kterým se** s účinností od 1. ledna 1986 **upravuje povolování výjimek ze stanovených kvalifikačních předpokladů podle přílohy č. 2 výnosu** ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 30. června 1983 čj. 11.311/83-V/3 **o odměňování technickohospodářských pracovníků**, který byl registrován v částce 6/1984 Sbírky zákonů. Příkaz platí pro pracovníky organizací přímo řízených ministerstvem kultury České socialistické republiky a je k nahlédnutí na ministerstvu kultury České socialistické republiky.

Ministerstvo obchodu České socialistické republiky

vydalo podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků obchodu **výnos** ze dne 30. ledna 1986, **kterým se mění a doplňuje výnos** č. 3/1982 Věstníku MO ČSR **o odměňování dělníků** (reg. — částka 9/1982 Sb.).

Novela výnosu nově upravuje podmínky pro poskytování příplatků za práci v odpoledních směnách a příplatků za práci v nočních směnách.

Výnos nabude účinnosti dnem 1. dubna 1986 a je uveřejněn ve Věstníku ministerstva obchodu České socialistické republiky v částce 2/1986 pod pořadovým číslem 4.

Do výnosu lze nahlédnout na ministerstvu obchodu České socialistické republiky.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

vydalo

1. podle § 133 odst. 2 zákoníku práce, v úplném znění pod č. 55/1975 Sb., v dohodě s ministerstvem financí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a

výrobě stavebních hmot **směrnice č. 1/1985** ze dne 27. června 1985 **pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků.**

Směrnice, které nabyly účinnosti dnem 1. července 1985, se vztahují na organizace v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR a na organizace místního stavebnictví, řízené národními výbory a na pracovníky těchto organizací.

Směrnice byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 15—16/1985 a lze do nich nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva a na krajských národních výborech (Národním výboru hl. města Prahy).

Dnem účinnosti těchto směrnic pozbývají platnosti směrnice ministerstva stavebnictví ČSR č. 1/1983 ze dne 10. ledna 1983 pro poskytování osobních ochranných pracovních prostředků, které byly registrovány v částce 30/1983 Sb., a publikovány ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 3/1983;

2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **směrnice č. 2/1985** ze dne 30. června 1985, **kterými se stanoví výjimky z výnosu** federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. září 1984 čj. 51-12430-3156 **o odměňování technickohospodářských pracovníků a způsob jeho uplatnění.**

Směrnice, které nabyly účinnosti dnem 1. července 1985, se vztahují na technickohospodářské pracovníky v organizacích v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR a v organizacích místního stavebnictví, řízených národními výbory, pokud se na ně vztahuje výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí čj. 12430-3156 ze dne 12. září 1984 o odměňování technickohospodářských pracovníků.

Směrnice byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 15—16/1985 a lze do nich nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva a na krajských národních výborech (Národním výboru hl. města Prahy);

3. podle § 85 odst. 1 a 2 zákoníku práce, v úplném znění pod č. 55/1975 Sb., v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky a s českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **směrnice č. 3/1985** ze dne 23. července 1985 **o nerovnoměrném rozvržení pracovní doby.**

Směrnice, které nabyly účinnosti dnem 1. září 1985, se vztahují na organizace v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR a na organizace místního stavebnictví, řízené národními výbory a na pracovníky těchto organizací.

Směrnice byly uveřejněny ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR, částka 17/1985 a lze do nich nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva a na krajských národních výborech (Národní výbor hl. města Prahy).

Dnem účinnosti těchto směrnic pozbývají platnosti

a) ustanovení článku II a III směrnic ministerstva stavebnictví č. 51/1965 k zákoníku práce (reg. v částce 31/1966 Sb.),

b) směrnice ministerstva stavebnictví ČSR č. 2/1979 ze dne 23. listopadu 1979 o nerovnoměrném rozvržení pracovní doby, které byly registrovány v částce 4/1980 Sb. a publikovány ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR č. 24/1979.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce **výnos o odměňování dělníků školních lesních podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních polesí škol spravovaných národními výbory.** Tímto výnosem se ruší výnos ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 5. ledna 1983 čj. 32 435/82-42 o odměňování dělníků školních lesních podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních polesí škol spravovaných národními výbory.

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1986. Výnos je publikován ve Věstníku MŠ a MK ČSR sešit 3—4/1986 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu školství ČSR a na odborech školství národních výborů.

Ministerstvo školství České socialistické republiky

vydalo podle ustanovení § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce **výnos o odměňování dělníků školních zemědělských podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních statků škol spravovaných národními výbory.** Tímto výnosem se ruší výnos ministerstva školství České socialistické republiky ze dne 5. října 1982 čj. 22 966/82-42 o odměňování dělníků školních zemědělských podniků vysokých škol v působnosti ministerstva školství České socialistické republiky a školních statků škol spravovaných národními výbory. Výnos nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1986.

Výnos je publikován ve Věstníku MŠ a MK ČSR sešit 3—4/1986 a lze do něj nahlédnout na ministerstvu školství ČSR a na odborech školství národních výborů.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 21 odst. 1, 2 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice** ze dne 27. 11. 1985 čj. LP/3-265-8.10.85/Pa **pro posuzování zdravotní způsobilosti k řízení motorových vozidel, trolejbusů a tramvají.**

Směrnice upravují posuzování zdravotní způsobilosti řidičů a stanoví podmínky této způsobilosti.

Směrnice jsou uveřejněny v Ústředním věstníku ČSR a přetištěny v částce 5—6/1986 Věstníku MZ ČSR. Lze do nich nahlédnout v odborech zdravotnictví KNV, v odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky — hlavní hygienik České socialistické republiky

vydal podle § 71 odst. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice** ze dne 24. 2. 1986 čj. HEM-359-29.1.86, **kterými se mění a doplňují směrnice** ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky — hlavního hygienika České socialistické republiky č. 50/1978 sb. Hygienické předpisy **o cizorodých látkách v poživatinách,** ve znění směrnic č. 63/1984 sb. Hygienické předpisy.

Směrnice stanoví nejvyšší přípustné množství cizorodých látek znečisťujících v poživatinách.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1986.

Směrnice jsou uveřejněny ve sbírce Hygienické předpisy pod poř. č. 69, svazek 61/1986. Do směrnic lze nahlédnout u okresních a krajských hygieniků.

Ministerstvo vnútra Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 43 ods. 2 zákona č. 133/1970 Zb. o pôsobnosti federálnych ministerstiev po dohode s Federálnym ministerstvom práce a sociálnych vecí, Ministerstvom práce a sociálnych vecí Slovenskej socialistickej republiky a Slovenským výborom Odborového zväzu pracovníkov miestneho hospodárstva **úpravu** z 25. októbra 1985 č. MH-611/203/1985, **ktorou sa mení a dopĺňa úprava** Ministerstva vnútra Slovenskej socialistickej republiky z 19. apríla 1982 č. MH-764/203/1982 **o odmeňovaní robotníkov v organizáciách miestneho hospodárstva.**

Menia sa ňou ustanovenia o príplatkoch za prácu vo viacsmenných prevádzkach, upravuje príplatok za delené smeny a dopĺňajú a upravujú sa doterajšie prílohy úpravy.

Úprava nadobúda účinnosť 1. marcom 1986. Bude uverejnená v Prevádzkovom spravodajstve miestneho hospodárstva; možno do nej nazrieť na odboroch miestneho hospodárstva krajských národných výborov a okresných národných výborov.

Vydavatel: Federální statistický úřad — **Redakce:** 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 36 86 — **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, n. p., 118 16 Praha 1 - Malá Strana, Tržiště 9, telefon 53 38 41 až 49 — Vychází podle potřeby — Roční předplatné je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku podle výměru ČCÚ č. 1645/22/71 a SCÚ č. 700 C/71 MC ze dne 22. 10. 1971 — **Roční předplatné činí 68,— Kčs** a vybírá se v I. čtvrtletí — Reklamace předplatného se uznávají do 3 měsíců od data vydání reklamované částky. Pozdější požadavky budou vyřízeny na základě objednávky — Zrušení odběru se uznává jen ke konci každého kalendářního čtvrtletí, nejpozději do 10 dnů před stanoveným datem — **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1 — účet č. 19-706-011 — Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 Be 55 — **Tisknou:** Tiskařské závody, n. p., závod 2, Praha 1 - Malá Strana, Karmelitská 6 — **Dohlédací pošta Praha 07**